

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne **N. P.**, bývajúcej v Z., zastúpenej zákonnou zástupkyňou Janou P., bývajúcou v Z., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, **o náhradu škody 516,60 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 25 C 191/2011, o dovolaniach žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. júla 2014 sp.zn. 2 Co 167/2014 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. januára 2015 sp.zn. 2 Co 943/2014, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolania **o d m i e t a**.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 4. novembra 2013 č.k. 25 C 191/2011-178 návrh žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 19 C 56/2011 zamietol, rozhodol, že nepožiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Ďalšími výrokmi návrh žalobkyne vo veci v celom rozsahu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Otázku, či žalobkyňa vznikla škoda, za ktorú zodpovedá štát, riešil súd prvej inštancie podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že žalobkyňa bola v konaní povinná preukázať všetky tri podmienky vzniku zodpovednosti podľa tohto zákona (existenciu škody, nesprávneho úradného postupu a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným

postupom), ktoré musia byť splnené kumulatívne, žalobkyňa ale nepreukázala vznik škody, ako ani nepreukázala existenciu nesprávneho úradného postupu NBS. Návrh žalobkyne na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením z 9. januára 2014 2014 č.k. 25 C 191/2011-199 v spojení s opravným uznesením z 12. novembra 2014 č.k. 25 C 191/2011-233 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € [položka č.7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.)] za odvolanie žalobkyne proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o náhradu škody podaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

3. Obe rozhodnutia súdu prvej inštancie napadla žalobkyňa odvolaniami.

4. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. júla 2014 sp.zn. 2 Co 167/2014 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (výrok, ktorým zamietol žalobu a výrok, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I, sp.zn. 19 C 56/2011), ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. januára 2015 uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobkyňi vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie, potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

6. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v potvrdzujúcej časti (z obsahového hľadiska v časti, ktorou potvrdil zamietnutie žaloby vo veci samej) podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvostupňového súdu) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa názoru dovolateľky odvolací súd

pristúpil k rozhodnutiu o jej odvolaní svojvoľne, arbitrárne, formalisticky a bez vysvetlenia opomenul pre ňu priaznivú judikatúru, preto je napadnutý rozsudok nepreskúmatel'ný. Vykonané dokazovanie bolo neúplné a jeho výsledky boli súdmi nižšieho stupňa nesprávne vyhodnotené. Súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, resp. nevyhodnotil navrhovateľkou správne navrhnuté dôkazy. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo založené na nesprávnych skutkových a tiež na nesprávnych právnych záveroch. Následne žalobkyňa v dovolaní rozobrala povinnosti žalovanej vo vzťahu k podmienkam vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolatel'ka“). Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvostupňového súdu) je vecne nesprávne (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým jej bol vyrubený súdny poplatok za odvolanie, označila za priečiace sa zákonu. Súd vyrobili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže predmetné konanie bolo vecne oslobodené od súdnych poplatkov. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

8. Žalovaná sa k podanému dovolaniu proti rozsudku odvolacieho súdu písomne vyjadrila, rozhodnutia súdov nižších stupňov považovala za vecne správne a podané dovolanie za nedôvodné. Žiadala, aby dovolací súd dovolanie zamietol alebo odmietol.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolania podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

10. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne proti rozsudku odvolacieho súdu bolo podané 14. októbra 2014 a proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo podané 9. februára 2015,

teda pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolaní posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1, § 238 a § 239 O.s.p.

11. Prvé dovolanie žalobkyne smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, a to časti výroku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti rozsudku, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

12. Druhé dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 (okrem iného) neplatia, ak ide o uznesenie o súdnych poplatkoch. Žalobkyňa napadla dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o súdnych poplatkoch. Takéto uznesenie bolo v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Prípustnosť dovolania žalobkyne preto v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

13. Predmetné dovolania by boli prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež žalobkyňou namietaná vada konania (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

14. Dovolateľka vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie (rozsudok) odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

15. Dovolací súd poukazuje na stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a po preskúmaní veci dospel

k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu, napr. sp.zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

16. Pokiaľ dovolateľka namietala, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod, ktorý zakladal procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

17. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladala prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal strane možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999).

18. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladala prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

19. Pokiaľ žalobkyňa v podanom dovolaní voči uznesení odvolacieho súdu vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrubený súdny poplatok v rozpore so zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane sporu neodníma žiadne procesné

oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnemu záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

20. Žalobkyňa z hľadiska obsahového v dovolaniach namietala, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

21. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

22. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolaní žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovení § 238 O.s.p., § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.

JUDr. Marián Sluk, PhD, v.r.

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

*Kanc. !***zloženie senátu:***JUDr. Soňa Mesiarkinová**JUDr. Helena Haukvitzová**JUDr. Marián Sluk, PhD***II. vec v senáte referoval:** *JUDr. Soňa Mesiarkinová***III. kategória rozhodnutia:****IV. v počítači ulož ako:***5 Cdo 174-175/2015 - U, ODM,***VI Cdo – odpíš***spis vráť predkladajúcemu súdu**3 x zberný spis***VI. v registri vyznač skončené ODM****dátum rozhodnutia:** . augusta 2016

zberný spis založ do archívu

V Bratislave .augusta 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová
predsedníčka senátu